

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2537/2020
25.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Град Врање, чији је пуномоћник Александар Кнежевић, адвокат из ..., против тужених ББ из села ..., ВВ из села ... и ГГ из села ..., чији је заједнички пуномоћник Милош Симић, адвокат из ..., ради накнаде штете одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 707/19 од 02.12.2019. године, у седници одржаној 25.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 707/19 од 02.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 707/19 од 02.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 579/18 од 28.11.2018. године, у првом ставу изреке, тужени су солидарно обавезани да тужиоцу, на име накнаде штете причињене уклањањем и бацањем у реку камена у количини од 15 кубних метара и песка у количини од 3 кубна метра, исплате износ од 64.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од 28.11.2018. године до исплате, а одбијен је тужбени захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ штете за период од 10.08.2016. године до 27.11.2018. године, као неоснован. У другом ставу изреке, обавезани су тужени да тужиоцу, накнаде трошкове парничног поступка у износу од 144.480,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 126.000,00 динара, почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 707/19 од 02.12.2019. године, у првом ставу изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и првостепена пресуда потврђена у првом ставу изреке. У другом ставу изреке, преиначена је првостепена пресуда у другом ставу изреке, тако што су тужени обавезани да тужиоцу, накнаде трошкове парничног поступка у износу од 137.960,00 динара, са законском затезном каматом на

износ од 120.000,00 динара, почев од дана извршности одлуке до исплате. У трећем ставу изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, будући да је спорно правно питање везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Како је ревизија усмерена на разрешење конкретног спора у којој се указује на погрешну примену материјалног права, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Наиме, одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају споровима у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000,00 динара по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме је поступак покренут 04.03.2014. године, а да вредност предмета спора износи 64.500,00 динара, односно да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра, то значи да се ради о спору мале вредности, па је ревизија тужених недозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић